

Motion till riksdagen

1987/88:Ub381

av Göte Jonsson (m)

om kristendomsundervisningen i grundskolan

Det är mycket angeläget att vi slår vakt om de värderingar och den människosyn som utgår från kristendomen och som utgör grunden för den västerländska civilisationen. För att de unga skall kunna förstå vår kulturtradition bl. a. utifrån historia, konst och litteratur är det vidare nödvändigt att man har kunskap om kristendomens lära och förkunnelse. Det är därför angeläget att barnen i grundskolan får en god undervisning i bibelkunskap och kristna värderingar.

I läroplanen för grundskolan, Lgr 80 är rubriken för ämnet: "Människans frågor inför livet och tillvaron; religionskunskap." Huvudmomenten för alla tre stadierna inleds med följande.

Livsfrågor, tro och etik: hur olika etiska uppfattningar styr våra handlingar och våra ställningstaganden till olika livsfrågor t.ex. om rätt och orätt, gott och ont, synen på människan och tillvaron. Betydelsen av en religiös tro när man på olika sätt i livet tar ställning till livsfrågor.

På samtliga stadier ingår studier av Bibeln – på lågstadiet "t. ex. Abraham och patriarkberättelserna. Josef och hans bröder, Moses, valda händelser ur Jesu liv," på mellanstadiet "t. ex. skapelseberättelserna, profeterna, Jesu möten med människor" och på högstadiet "t. ex. det gamla och det nya förbundet, Jesu förkunnelse, Jesus som Kristus, den urkristna förkunnelsen, särskilt enligt Paulus, Bibelns tillkomst och Bibeln som inspirationskälla".

Utifrån vad som anges i den nya läroplanen borde det finnas goda förutsättningar att förmedla undervisning i religionskunskap och likaså att kristendoms- och bibelundervisningen får en framträdande plats.

Man kan emellertid konstatera att bristen på religionskunskap bland vissa elever hittills varit påtaglig och att kristendomsundervisningen är otillfredsställande.

Gjorda undersökningar visar, att en mycket stor del av lärarna som undervisar i religionskunskap, framför allt på högstadiet, saknar behörighet. Det har framkommit uppgifter om att andelen icke behöriga lärare skulle vara så stor som två tredjedelar eller hälften av lärarna i någon eller några religioner.

Bristen på behöriga lärare är mycket otillfredsställande och detta ställer krav på bl. a. vidareutbildningen. Det måste utifrån denna situation understrykas att just vidareutbildningen i religionskunskap måste inta en hög prioritet inom ramen för den lärarfortbildning som skall genomföras, och där

kommunerna i stor utsträckning har ansvaret fr. o. m. läsåret 1982/83.

Frågan om kristendomsundervisningen har väckts vid flera tillfällen i riksdagen. Det är nu nödvändigt att de brister som påtalats under lång tid blir föremål för mera ingående analyser, än vad som hittills varit fallet. I detta sammanhang måste också belysas frågan om inte religionsämnet borde delas upp i ett kristendomsämne och ett som behandlar övriga religioner.

Vårt svenska samhälle bygger på den kristna västerländska värderingsgrunden. Detta arv får inte förfuskas. Mycket av otryggheten och rotlösheten, som gör sig påmind i olika sammanhang, har säkerligen sin grund i bristen på värdeförklaring.

Jag anser att frågan om kristendomsämnets ställning i undervisningen måste bli föremål för en snar och ingående utvärdering och att konkreta förslag därefter skall föreläggas riksdagen. Målsättningen skall vara en förbättrad undervisning och en starkare ställning för kristen etik och bibelkunskap i skolans undervisning.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna behovet av en förbättrad kristendomsundervisning i skolan och att frågan skall bli föremål för snar och ingående utvärdering varefter förslag skall föreläggas riksdagen utifrån målsättningen en förbättrad och starkare ställning för kristen etik och bibelkunskap i skolans undervisning, i enlighet med vad i motionen anges.

Stockholm den 26 januari 1988

Göte Jonsson (m)

Mot. 1987/88
Ub381